

NACIONĀLĀ ELEKTRONISKO
PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻU PADOME

Rīgā, 2022. gada 27.janvārī

LĒMUMS Nr.66/1-2 (18012000002321-2)

**Par administratīvā soda uzlikšanu
administratīvā pārkāpuma lietā Nr.18012000002321**

Izskatot 2021.gada 27.oktobrī uzsākto administratīvā pārkāpuma lietu par iespējamo Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) 24.panta ceturtās daļas pārkāpumu, tādejādi pieļaujot EPLL 80.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa VSIA “Latvijas Televīzija” (turpmāk arī – LTV), reģistrācijas numurs 40103065880, darbībā, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk – Padome) šādā sastāvā – Padomes priekšsēdētājs Ivars Āboliņš, Padomes priekšsēdētāja vietniece Aurēlija Ieva Druviete, Padomes locekļi Patriks Grīva un Ieva Kalderauska, piedaloties VSIA “Latvijas Televīzija” pārstāvim,

konstatē:

[1] Padome ir veikusi VSIA “Latvijas Televīzija” Latvia programmas “LTV7” (Apraides atļauja Nr. TV-057/1) pārbaudi par programmas ietvaros 2021.gada 3.maijā izplatītā raidījuma “Šovakar” atbilstību elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozari regulējošo normatīvo aktu prasībām, tajā skaitā šī raidījuma atbilstību Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā (turpmāk arī – EPLL) noteiktajiem programmu veidošanas noteikumiem.

[2] 2021.gada 5.oktobrī Padome ir saņēmusi fiziskas personas (turpmāk arī – Iesniedzējs) iesniegumu, kurā Iesniedzējs norādījis, ka Raidījumā izplatītā informācija satur nepatiesas ziņas. Tāpat Iesniedzējs 2021.gada 19.oktobrī iesniedzis Padomei materiālus, kas apliecina, ka Iesniedzējs ar iesniegumu par nepatiesu ziņu atsaukšanu vērsies arī VSIA “Latvijas Televīzija”, taču saņēmis atteikumu ziņas atsaukt. Tāpat, Iesniedzējs iesniedzis arī vēstuli no Veselības ministrijas.

[3] Padomes locekļi ir iepazinušies ar Padomes Monitoringa departamenta 2021.gada 26.oktobra pārbaudes ziņojumu Nr. P/2021/6-6/124, kurā tika konstatēts, ka programmas “LTV7” ietvaros 2021.gada 3.maijā tika izplatīts raidījums “Šovakar” (turpmāk arī – Raidījums), kurā tika demonstrēts sižets par situāciju ar Covid-19 saslimušām personām patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā “Mucenieki”. Raidījumā izskanējusi šāda informācija: *“Covid uzliesmojums patvēruma meklētāju centrā “Mucenieki”. Tur slimo klientu lielākā daļa. Viens no viņiem Jevgēnijs no Baltkrievijas. Viņš ir smagā stāvoklī slimnīcā. Viņa tuvinieki uzskata, ka tas varēja nenotikt, ja nebūtu atbildīgā ārsta nolaidība. /persona A./ turpinās.*

/persona A./: “Patvēruma meklētāju centrā “Mucenieki” Covid 19 uzliesmojums. Jevgēnijs, viens no apmēram centra 40 klientiem, kurš ir no Baltkrievijas, tagad viņš smagā stāvoklī ārstējas Infektoloģijas centrā. Tuvinieki uzskata, ka ārsta /personas B./ nolaidības rezultātā, kurš strādā centrā.”

Vizuāli titri no /personas C./ ieraksta Facebook ar audio tekstu šo titru nolasīšanā (/persona A.):

16.aprīlis. Sajutos slikti.

19.aprīlis. Tikai šajā dienā spēju tikt pie ārsta. Temperatūra 38 turējās jau 4 dienas, un nemazinājās ar Paracetamolu. Ārsts teica dzert Paracetamolu, gulēt. Apskate netika veikta.

20.aprīlis. /personai D./ ir iekaisis kakls, pašsajūta pasliktinājās. Ārsts apskatīja, atbildēja, ka kakls ir normāls. Nosūtīja dzert Paracetamolu.

22.aprīlis. Temperatūra bija vairāk nekā 39, un nemazinājās. Ārsts noklausījās un atbildēja, ka viss ir normāli. /persona D./ sūdzējās par to, ka smok. Pēc skandāla vakarā ārsts atnesa antibiotikas. Tikai 22.aprīlī tika veikts Covid tests, kaut gan par to tika lūgts iepriekš.

26.aprīlis. /personas D./ pašsajūta bija kritiska, ārsts nezināja testa rezultātus, tie bija pazaudēti. Tikai pēc skandāla ārsts piekrita izsaukt neatliekamo palīdzību. Neatliekamā palīdzība nogādāja /personu D./ slimnīcā, kur viņu uzreiz pieslēdza skābeklim. Patstāvīgi elpot viņš vairs nevarēja. Konstatēts Covid-19 un abpusēja vīrusu pneimonija ar komplikācijām. Sievai un bērnam arī konstatēts Covid-19.

/persona A./: “Centra “Mucenieki” vadītājs /persona E./ sarunā ar krievu ziņām teica, ka tādu ierakstu sociālajā vietnē ir redzējis, ar informāciju iepazīties, bet pagaidām neņemam spriest, vai tā atbilst īstenībai.”

/persona E./ (Centra “Mucenieki” vadītājs iespējams telefoniski): “Mums ir saslimšanas gadījumi, bet visumā situācija ir stabila, tā tiek kontrolēta. Mēs sadarbojamies ar profilakses un slimību kontroles centru (SPKC), ar Veselības ministriju, ar ātro palīdzību (NMPD). Mums ir arī mediķi uz vietas: ārsti un divas medmāsas. Ārsti atbrauc nepieciešamības gadījumos, veic klientu apskati. Medmāsas visu laiku seko klientu veselības stāvoklim. Principā tas ir viss ko es patreiz varu pateikt.”

/persona A./: “/persona E./ tāpat arī atzīmēja, ka ģimenes ārsts /persona B./ atbrauc uz centru uz četrām stundām trīs reizes nedēļā, bet nepieciešamības gadījumos biežāk. Pret viņa darbu pretenziju nav. Tomēr vairāki informācijas avoti ziņo krievu ziņām, ka bēgļi atkārtoti esot sūdzējušies par šo ārstu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē (PMLP). Bet “Mucenieki” vadītājs, viņš arī amatu savienošanas kārtībā PMLP Patvēruma meklētāju izmitināšanas nodaļas vadītājs paziņoja, ka nav redzējis dokumentālus apstiprinājumus tam, ka sūdzības esot bijušas.”

/persona F./ (biedrības “Gribu palīdzēt bēgļiem” vadītājs iespējams telefoniski): “Es domāju, ka problēma ir tur, ka par palīdzību bēgļiem nav sistemātiskas pieejas. Un nav neviena atbildīgā par šo sfēru. Diemžēl nav vienas institūcijas, kura visu to koordinētu.”

/persona A./: “Atzīmēsim, ka pašlaik, pēc oficiāliem datiem, centrā “Mucenieki” no 65 klientiem ar Covid slimību 41, un vēl trīs darbinieki. Biedrība “Gribu palīdzēt bēgļiem” palīdz bēgļiem kritiskās situācijās. Jau pēc tam, kad centrā “Mucenieki” tika izsludināta karantīna, patvēruma meklētāji ar Sarkanā krusta pārstāvju starpniecību, palūdza Biedrību nodot tiem svaigus dārzeņus un augļus imunitātes uzturēšanai.”

[4] Iesniedzējs iesniegumā norādījis, ka VSIA “Latvijas Televīzija”, izplatot konkrēto raidījumu, ir izplatījusi nepatiesas ziņas, kā arī aizskārusi Iesniedzēja godu un cieņu. Tāpat Iesniedzējs vērš uzmanību, ka Veselības ministrija ir norādījusi, ka Iesniedzēja rīcībā nav konstatēti pārkāpumi, viņš ir darbojies secīgi un ievērojot Latvijas ģimenes ārstu asociācijas izstrādātās rekomendācijas.

[5] 2021.gada 29.oktobrī Padome ir informējusi VSIA “Latvijas Televīzija” par to, ka 2021.gada 27. oktobrī tika pieņemts lēmums ierosināt administratīvā pārkāpuma procesu Nr. 18012000002321 un vienlaikus lūgusi VSIA “Latvijas Televīzija” izvērtēt Padomes konstatēto un sniegt paskaidrojumus minētajā lietā līdz 2021.gada 12.novembrim.

[6] 2021.gada 10.novembrī Padome ir saņēmusi VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumus, kuros VSIA “Latvijas Televīzija” pārkāpumu neatzīst, savu nostāju pamatojot ar turpmāk norādītajiem argumentiem:

[6.1] Paskaidrojumos tiek norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lieta esot izbeidzama, jo nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[6.2] EPLL 24. panta ceturrtā daļa nav bijusi paredzēta kā cenzūras instruments ar mērķi ierobežot žurnālistu tiesības izteikt kritiku, sniegt savu vērtējumu par konkrētiem notikumiem, atspoguļot viedokļu daudzveidību un amatpersonu darbību, bet gan ierobežot apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu. Tādējādi secināms, ka pienācīgas precizitātes principa mērķis ir ierobežot dezinformācijas un viltus ziņu izplatību, nevis ierobežot sabiedrisko mediju tiesības uz izteiksmes brīvību. Žurnālistam ir sabiedrībai jāpiedāvā *visdažādāko veidu ziņas* un jāatspoguļo *viedokļu dažādība*.¹ Turklāt izpausmes brīvība sargā ne tikai tādu informāciju vai idejas, kas tiek uztvertas pozitīvi vai netiek uzskatītas par aizskarošām – tā sargā arī informāciju un idejas, kas aizvaino, šokē un satrauc, jo to diktē plurālisma, tolerances un idejām atvērtas apziņas prasības, bez kurām demokrātiska sabiedrība nav iedomājama.²

[6.3.] Strīdus izteikumi un sižeta fragmenti, par ko ir celti iebildumi, ir patvēruma meklētāja Jevgēnija no Baltkrievijas tuvinieku viedoklis par viņam sniegto veselības aprūpi: *“Viņa tuvinieki uzskata, ka tas varēja nenotikt, ja nebūtu atbildīgā ārsta nolaidība.”* Līdz ar to šie izteikumi nevar tikt pakļauti EPLL 24. panta noteiktajam precizitātes pienākumam.

[6.4.] Augstākās tiesas judikatūrā norādīts,³ ka jebkura EPLL 24. panta ceturtajā daļā minētā kritērija neievērošana elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā var radīt kaitējumu, kas izpaužas auditorijas maldināšanā, tādējādi liedzot skatītājiem gūt objektīvu informāciju par notikumiem. Tādēļ – kaut arī Lēmumā ietverta norāde tikai uz pienācīgas precizitātes principa iespējamu pārkāpumu, Sižets ir vērtējams kontekstā ar normas plašāko mērķi nodrošināt sabiedrības tiesības uz notikumu objektīvu atspoguļošanu, lai novērstu jebkādu maldināšanu. Satversmes tiesa ir secinājusi, ka plašsaziņas līdzekļu pienākums ir sniegt tikai patiesu

¹ Sk. lietas, kurās ECT par sabiedriski svarīgām atzinusi ziņas, kas nav saistītas ar politiku: ECT 1992. gada 25. jūnija spriedums lietā *Thorgeir Thorgeirson v. Iceland*; ECT 2012. gada 7. februāra spriedums lietā *Axel Springer AG v. Germany*.

² ECT 1976. gada 7. decembra spriedums lietā *Handyside v. the United Kingdom*.

³ Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019. gada 5. decembra spriedums lietā Nr. 1A29013319, 10. punkts.

informāciju.⁴ Tas izriet no Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk – ECT) judikatūras,⁵ saskaņā ar kuru tā ir secinājusi, ka izpaušmes brīvība aizsargā plašsaziņas līdzekļu tiesības ziņot par sabiedrībai būtiskiem jautājumiem, ciktāl patiesa un faktos balstīta informācija tiek sniegta labā ticībā, darbojoties godprātīgi, sniedzot precīzu un pārbaudītu informāciju, ievērojot žurnālista ētiku.

[6.5.] Sākotnēji norādāms, ka LTV Sižeta veidošanā rīkojusies labticīgi, godprātīgi un saskaņā ar tai noteiktajiem pienākumiem publicēt precīzu un pārbaudītu informāciju. Sižetā ietvertās informācijas atspoguļošanas mērķis nebija sabiedrības maldināšana par attiecīgā ārsta rīcību vai profesionalitāti. No Sižeta kopumā ir redzams, ka informācijas pasniegšanas mērķis bija rosināt diskusiju un rast atbildes uz sabiedrībai būtiskiem jautājumiem veselības aizsardzības jomā, bet konkrēti – uz jautājumiem, kas skar patvēruma meklētāju veselības aizsardzību Covid-19 uzliesmojuma apstākļos. Atbilstoši pienācīgas precizitātes principa definīcijai minētā jautājuma atspoguļošanā Sižetā LTV ir ņēmis vērā svarīgākos atšķirīgos viedokļus un faktus, nevienai no pusēm nesniedzot lielāku labvēlību attiecībā uz konkrētā ārsta rīcības un profesionalitātes atspoguļojumu. Šai sakarā par būtisku uzskatāms apstāklis, ka nolūkā noskaidrot precīzus faktus LTV centās sazināties ar konkrēto ārstu (Iesniedzēju) arī viņa viedokļa iegūšanā, taču – nesekmīgi.

[6.6.] Arī Augstākās tiesas judikatūrā⁶ atzīts – žurnālistu nevar saukt pie atbildības par tādas sabiedrībai nozīmīgas informācijas (ziņu) izplatīšanu, kas vēlāk ir izrādījusies nepatiesa, ja uz izplatīšanas vai publikācijas brīdi žurnālistam varēja būt pilnīga pārliecība, ka informācija ir patiesa, un viņš ir darbojies labā ticībā. Atgādināms, ka šis secinājums primāri attiecināms uz ziņām nevis viedokļiem.

[6.7.] Likuma “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem” 21. panta piektā daļa paredz iespēju atsaukt tikai ziņas, kuras ir nepatiesas. LTV apzinās, ka it īpaši ziņu raidījuma ietvaros jāievēro pienācīgas precizitātes, neitralitātes un objektivitātes principi.⁷ Tieši tādēļ konkrētā Sižeta kontekstā un, ievērojot, ka Iesniedzējs konkrētus Sižetā paustus izteikumus

⁴ Satversmes tiesas 2003. gada 29. oktobra spriedums lietā Nr. 2003-05-01, 31. punkts

⁵ Sk., piemēram, ECT 2007. gada 10. decembra spriedums lietā Stoll v. Switzerland, 69698/01, 103., 104. punkts; sk. arī spriedumu lietā Bladet Tromsø and Stensaas v. Norway, 65. punktu, 1996. gada 27. marta spriedumu lietā Goodwin v. United Kingdom, 39. punktu; 1999. gada 21. janvāra spriedumu lietā Fressoz and Roire v. France, 54. punktu.

⁶ Senāta 2005. gada 26. janvāra spriedums lietā Nr. SKC 41/2005 (C2839702); 2011. gada 9. februāra spriedums lietā Nr. SKC 60/2011 (C28081907), 8. punkts.

⁷ Sk. arī Lēmuma 6. punktu.

uzskata par godu un cieņu aizskarošiem, ir būtiski nošķirt ziņas no viedokļa.⁸ Atbilstoši Augstākās tiesas judikatūrai⁹ ziņas un viedokļa nošķiršanā noteicošie kritēriji ir: 1) izteikumu kopējais konteksts; 2) nozīme, ko šādam izteikumam varētu piešķirt neitrāla persona; 3) izteikuma autora skaidrojumi. Nevar vērtēt tikai konkrētās frāzes – sižets ir jāvērtē tā kopumā, ievērojot arī situāciju, kādā tas tapa.¹⁰

LTV ieskatā konkrētie izteikumi un fragmenti ir uzskatāmi par viedokļiem un, kā atzīts Augstākās tiesas judikatūrā,¹¹ viedoklis kā subjektīvs vērtējums var veidoties kā no patiesiem faktiem, tā arī no kļūdainām ziņām un nepatiesas informācijas, un tas nav pierādāms.

[6.8] Apgalvojums par “nolaidību” būtu patiesības pārbaudei pakļaujams fakts, ja ar to tiešām būtu domāts krimināls nodarījums.¹² Kaut arī Sižetā iekļauto viedokļu atspoguļojumā tika izmantots vārds “nolaidība”, kam noteiktās situācijās var būt noziedzīga konotācija, to ne vienmēr var uzskatīt par izteiksmes brīvības ļaunprātīgu izmantošanu.¹³ LTV ir tiesības pārraidīt viedokļus tā, kā tie ir pausti. Konkrētajā gadījumā vārdu “nolaidība” lietoja attiecīgās personas (nevis LTV), savukārt prasība LTV labot vai pārveidot citas personas viedokli būtu nesamērīga un nepieļaujama. Neitrāla persona konkrētajā gadījumā Sižetu kopumā un arī tajā paustos izteikumus visdrīzāk uztvertu kā asu kritiku, nevis kā konkrētu faktu. Tādēļ Sižeta kontekstā šāda vārda lietošanu nevar uzskatīt par izteiksmes brīvības ļaunprātīgu izmantošanu vai pienācīgas precizitātes principa neievērošanu – pat neinformēts skatītājs varēja saprast, ka ar šo vārdu tikai atspoguļota attiecīgo personu subjektīvā attieksme.

[7] 2022.gada 10.janvārī Padome nosūtīja LTV vēstuli Nr. 2/6-7, kurā informēja, ka 2022.gada 27.janvāra Padomes sēdē tiks izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 18012000002321 par iespējamo Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80. panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa VSIA

⁸ Senāta 2017. gada 21. februāra spriedums lietā Nr. SKC 26/2017 (C30706512), 7. punkts.

⁹ Senāta 2015. gada 24. septembra spriedums lietā Nr. SKC 204/2015 (C31370910), 7.3. punkts.

¹⁰ Senāta 2009. gada 25. novembra spriedums lietā Nr. SKC 276/2009 (C27054205).

¹¹ Senāta 2017. gada 6. marta spriedums lietā Nr. SKC 98/2017 (C17150712); 2017. gada 6. marta spriedums lietā Nr. SKC 98/2017 (C17150712), 6.2.1.punkts; Senāta 2015. gada 24. septembra spriedums lietā Nr. SKC 204/2015 (C31370910), 7.2. punkts; 2002. gada 8. maija spriedums lietā Nr. SKC 261/2002.

¹² LR Augstākā tiesa, Goda un cieņas civiltiesiskā aizsardzība, Tiesu prakses apkopojums, 2000.-2021. maijs, 12. lpp.

¹³ Sal. lietas, kurās vērtēti tādi izteikumi kā “zagšana”, “krāpšana” u.tml.: Senāta 2017. gada 5. jūlija rīcības sēdes lēmums lietā Nr. SKC 1522/2017 (C33288613), 4. punkts. Sk. arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2007. gada 12. jūlija sprieduma lietā „Diena et Ozoliņš c. Lettonie”, iesnieguma Nr. 16657/03, 86. punktu, kur atzīts, ka, lai gan raksta autors plaši lietojis vārdus ar noziedzīgu konotāciju („krāpt”, „zagt”, „aplaupt”, „krāpšana”), tomēr šīs lietas apstākļos šādu vārdu lietošanu nevar uzskatīt par izteiksmes brīvības ļaunprātīgu izmantošanu – pat neinformēts lasītājs varēja saprast, ka ar šiem vārdiem raksta autors tikai izteica savu subjektīvo attieksmi pret plaši zināmiem un neapstrīdētiem faktiem (sk. Senāta 2002. gada 14. novembra spriedumu lietā Nr. SKC 604/2002).

“Latvijas Televīzija” darbībā. Vienlaikus Padome informēja, ka Padomes sēde 2022.gada 27. janvārī pl. 10.30 notiks attālināti, izmantojot *MS Teams* programmu. Ievērojot minēto, Padome aicināja VSIA “Latvijas Televīzija” līdz 2022.gada 24.janvārim informēt Padomi par kontaktpersonu, kura attālināti piedalīsies Padomes sēdē. Padome informēja, ka lieta var tikt izskatīta arī bez VSIA “Latvijas Televīzija” pārstāvja klātbūtnes, atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 135.pantam.

[8] Lietas izskatīšanas laikā VSIA “Latvijas Televīzija” pārstāvji uzturēja iepriekš rakstiskajos paskaidrojumos norādīto pozīciju, kā arī papildus norādīja, ka ziņu raidījumā netika izplatīta apzināti maldinoša informācija, jo raidījumā tika izplatīts viedoklis, kas nevar būt ne patiess, ne nepatiess. Tāpat tika norādīts, ka LTV rīcībā sižeta sagatavošanas brīdī nebija Veselības Ministrijas atzinuma, kurā norādīts, ka sižetā minētā ārsta rīcībā nav konstatējama nolaidība.

Ievērojot minēto, Padome

secina:

[9] Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) 24.panta pirmā daļa nosaka: *“Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir brīvi un neatkarīgi programmu un raidījumu veidošanā un izplatīšanā, kā arī savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo Latvijas Republikas Satversme, šis likums un citi likumi, valsts tehniskie standarti un Latvijai saistoši starptautiskie līgumi.”* Tiesību norma nosaka, ka elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir neatkarīgi savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo tiesību normas.

[10] EPLL 24.panta ceturtajā daļā noteikts: *“Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti godīgi, objektīvi, ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem. Komentārus un viedokļus atdala no ziņām un nosauc viedokļa vai komentāra autoru. Informatīvi dokumentālajos un ziņu raidījumos fakti tiek atspoguļoti tā, lai apzināti nemaldinātu auditoriju.”* Minētās normas mērķis ir panākt, lai elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu raidījumos fakti, tostarp vēstures fakti un notikumi, tiktu atspoguļoti objektīvi, tā, lai raidījuma auditorijai rastos pēc iespējas atbilstošs priekšstats par notikušo. Pienākums atspoguļot faktus un notikumus objektīvi, veicinot viedokļu apmaiņu atbilstoši vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem, ietver pienākumu atspoguļojot dažādu uzskatu viedokļus, ievērot viedokļu daudzveidību, nepārraidīt

vienpusīgu informāciju, nošķirot faktus no to interpretācijas. Likumdevējs ar 2018.gada 20.jūnija likumu izdarīja grozījumus augstāk minētajā EPLL 24.panta ceturtajā daļā. Šo likuma grozījumu anotācijā noteikts, ka, papildinot likuma 24.pantu ar pienācīgas neitralitātes un precizitātes principu, kā arī nosakot pienākumu informatīvi dokumentālajos raidījumos un ziņās atspoguļot faktus tā, lai apzināti netiktu maldināta auditorija, tiktu samazināta faktiem neatbilstošas un maldinošas informācijas izplatīšana elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un katalogos. “Precizitāte” nozīmē to, ka jo īpaši strīdīgos jautājumos ir jāņem vērā svarīgākie atšķirīgie viedokļi un fakti. Savukārt “pienācīgs” nozīmē atbilstību un piemērotību konkrētā raidījuma priekšmetam un būtībai. Ievērojot minēto, secināms, ka likumdevēja mērķis ir bijis noteikt elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem tādus raidījumu veidošanas standartus, kas uzliek par pienākumu izplatīt informāciju, kas ir faktoloģiski precīza un sabalansēta viedokļu dažādībā, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pienākums ir pārliecināties par faktu patiesumu.

[11] Lai labāk saprastu EPLL 24.panta ceturtajā daļā noteikto programmu veidošanas nosacījumu, ka elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir jānodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti ir jānoskaidro terminu “pienācīgs”, “precizitāte” un “neitralitāte” nozīme. Skaidrojošā vārdnīcā ar terminu “pienācīgs” tiek saprasts tāds, kas ir atbilstošs (pieņemtajai kārtībai); tāds, kas ir vajadzīgs, nepieciešams, savukārt ar terminu “precizitāte” tiek saprasts tāds, kas ir precīzs. Līdz ar to ar vārdu savienojumu “pienācīga precizitāte” ir saprotams, ka tas nozīmē faktus atspoguļot precīzi, bez kļūdām un jautājumos, par kuriem tiek veidoti informatīvi analītiskie raidījumi, kuri skar vai ieinteresē lielu sabiedrības daļu, tad šī informācija un fakti jāatspoguļo ar vēl lielāku precizitāti.

[12] AML savos paskaidrojumos norāda, ka:

[12.1] EPLL 24. panta ceturta daļa nav bijusi paredzēta kā cenzūras instruments ar mērķi ierobežot žurnālistu tiesības izteikt kritiku, sniegt savu vērtējumu par konkrētiem notikumiem, atspoguļot viedokļu daudzveidību un amatpersonu darbību, bet gan ierobežot apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu. Tādējādi secināms, ka pienācīgas precizitātes principa mērķis ir ierobežot dezinformācijas un viltus ziņu izplatību, nevis ierobežot sabiedrisko mediju tiesības uz izteiksmes brīvību. Žurnālistam ir sabiedrībai jāpiedāvā *visdažādāko veidu ziņas* un jāatspoguļo *viedokļu dažādība*.¹⁴ Turklāt izpausmes brīvība sargā ne tikai tādu informāciju vai idejas, kas

¹⁴ Sk. lietas, kurās ECT par sabiedriski svarīgām atzinusi ziņas, kas nav saistītas ar politiku: ECT 1992. gada 25. jūnija spriedums lietā *Thorgeir Thorgeirson v. Iceland*; ECT 2012. gada 7. februāra spriedums lietā *Axel Springer AG v. Germany*.

tiek uztvertas pozitīvi vai netiek uzskatītas par aizskarošām – tā sargā arī informāciju un idejas, kas aizvairo, šokē un satrauc, jo to diktē plurālisma, tolerances un idejām atvērtas apziņas prasības, bez kurām demokrātiska sabiedrība nav iedomājama.¹⁵

Padome norāda, ka, uzsākot administratīvā pārkāpuma procesu, Padome nav mēģinājusi ierobežot sabiedrisko mediju izteiksmes brīvību, bet gan reaģēt uz personas iesniegumu par potenciālu tās tiesību aizskārumu. Ziņu raidījuma ietvaros paustas faktoloģiski neprecīzas ziņas var iespaidot vismaz daļas sabiedrības viedokli par atsevišķām personām un izpratni par procesiem valstī. Tādēļ ir nepieciešams nodrošināt, ka elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās izvietoto raidījumu ietvaros ziņas tiek atspoguļotas ar pietiekamu augstu precizitāti, lai nemaldinātu sabiedrību. Ikviena elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pienākums ir izplatīt informāciju, kura ir faktos balstīta un pienācīgi precīza. Turklāt jānorāda, ka ziņu raidījumu ietvaros, īpaši saistībā ar īpaši aktuālām un sensitīvām tēmām, nav pieļaujams paust ziņas, par kuru realitāti un faktoloģisko patiesumu elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nav pārliecinājies, tāpat jāvērtē, kādu iespaidu konkrētā ziņa var atstāt uz personas turpmāko dzīvi.

LTV norāda, ka strīdus izteikumi un fragmenti, par ko ir celti iebildumi, ir patvēruma meklētāja Jevgēnija no Baltkrievijas tuvinieku viedoklis par viņam sniegto veselības aprūpi. Līdz ar to šie izteikumi nevar tikt pakļauti EPLL 24. panta noteiktajam precizitātes pienākumam. Šajā gadījumā sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pienākums bija pārliecināties par sižetā izmantoto viedokļu faktoloģisko precizitāti, īpaši gadījumā, kad ārsta profesijas pārstāvis tiek vainots nolaidībā. Pirmkārt, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa pienākums bija iegūt arī minētās personas viedokli konkrētajā raidījumā, tāpat bija iespējams iegūt arī atbildīgo iestāžu viedokli, vai ārsta rīcībā saskatāmas nolaidības pazīmes. Tas vien, ka ziņu raidījuma ietvarā tiek izplatīts viedoklis, nenozīmē, ka sabiedriskajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nav pienākuma pārliecināties par faktiem. Pretējā gadījumā elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ziņu raidījumu ietvaros varētu paust visdažādāko informāciju, nosaucot to par viedokli un tādējādi neatbildēt par šīs informācijas patiesumu, precizitāti un atbilstību realitātei. Šāda interpretācija būtu pretrunā ar likumdevēja noteiktajiem elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanas noteikumiem.

[12.2] LTV norāda, ka augstākās tiesas judikatūrā norādīts,¹⁶ ka jebkura EPLL 24. panta ceturtajā daļā minētā kritērija neievērošana elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā var radīt

¹⁵ ECT 1976. gada 7. decembra spriedums lietā *Handyside v. the United Kingdom*.

¹⁶ Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019. gada 5. decembra spriedums lietā Nr. 1A29013319, 10. punkts.

kaitējumu, kas izpaužas auditorijas maldināšanā, tādējādi liedzot skatītājiem gūt objektīvu informāciju par notikumiem. Tādēļ – kaut arī Lēmumā ietverta norāde tikai uz pienācīgas precizitātes principa iespējamu pārkāpumu, Sižets ir vērtējams kontekstā ar normas plašāko mērķi nodrošināt sabiedrības tiesības uz notikumu objektīvu atspoguļošanu, lai novērstu jebkādu maldināšanu. Satversmes tiesa ir secinājusi, ka plašsaziņas līdzekļu pienākums ir sniegt tikai patiesu informāciju.¹⁷ Tas izriet no Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk – ECT) judikatūras,¹⁸ saskaņā ar kuru tā ir secinājusi, ka izpausmes brīvība aizsargā plašsaziņas līdzekļu tiesības ziņot par sabiedrībai būtiskiem jautājumiem, ciktāl patiesa un faktos balstīta informācija tiek sniegta labā ticībā, darbojoties godprātīgi, sniedzot precīzu un pārbaudītu informāciju, ievērojot žurnālista ētiku.

LTV paskaidrojumos ir norādījuši, ka jebkura EPLL 24. panta ceturtajā daļā minētā kritērija neievērošana elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā var radīt kaitējumu, kas izpaužas auditorijas maldināšanā, tādējādi liedzot skatītājiem gūt objektīvu informāciju par notikumiem. Padome pievienojas LTV paustajam un norāda, ka tieši šī iemesla dēļ sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās, īpaši ziņu raidījumu ietvaros, jābūt paustai, ievērojot pienācīgas precizitātes principu. Izpausmes brīvība aizsargā plašsaziņas līdzekļu tiesības ziņot par sabiedrībai būtiskiem jautājumiem, ciktāl patiesa un faktos balstīta informācija tiek sniegta labā ticībā, darbojoties godprātīgi, sniedzot precīzu un pārbaudītu informāciju, ievērojot žurnālista ētiku. Padome norāda, ka konkrētajā gadījumā ziņu raidījumā tika pausta informācija, kurā norādīts, ka ārsta rīcībā saskatāma nolaidība, elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim nepārliedzinoties par šādas informācijas patiesumu un nepārbaudot to. Padome norāda, ka mediju nozīme sabiedrības informēšanā, īpaši pandēmijas apstākļos, ir būtiska, tādējādi jēdziena “pienācīgi” sliekšnis šādos raidījumos ir interpretējams sevišķi augstu. Elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir pienākums auditoriju informēt par valstī notiekošo, balstoties faktos, precīzi atspoguļojot notikumus, nevis izplatot tendenciozas ziņas, nolasot informāciju no sociālo mediju platformā “Facebook” izplatītas informācijas. Padome norāda, ka medija uzdevums ir informēt un brīdināt sabiedrību par dažādiem aktuāliem jautājumiem, taču ziņu raidījumu ietvaros ziņas ir jāizplata, ievērojot visaugstāko precizitāti,

¹⁷ Satversmes tiesas 2003. gada 29. oktobra spriedums lietā Nr. 2003-05-01, 31. punkts

¹⁸ Sk., piemēram, ECT 2007. gada 10. decembra spriedums lietā Stoll v. Switzerland, 69698/01, 103., 104. punkts; sk. arī spriedumu lietā Bladet Tromsø and Stensaas v. Norway, 65. punktu, 1996. gada 27. marta spriedumu lietā Goodwin v. United Kingdom, 39. punktu; 1999. gada 21. janvāra spriedumu lietā Fressoz and Roire v. France, 54. punktu.

īpaši sensitīvu tēmu gadījumā, kas iespējamiem likuma pārkāpumiem ārsta darbībā, kas var ietekmēt ārsta turpmāko profesionālo darbību.

[12.3] LTV norāda, ka Augstākās tiesas judikatūrā¹⁹ atzīts, ka žurnālistu nevar saukt pie atbildības par tādas sabiedrībai nozīmīgas informācijas (ziņu) izplatīšanu, kas vēlāk ir izrādījusies nepatiesa, ja uz izplatīšanas vai publikācijas brīdi žurnālistam varēja būt pilnīga pārliecība, ka informācija ir patiesa, un viņš ir darbojies labā ticībā. Atgādināms, ka šis secinājums primāri attiecināms uz ziņām nevis viedokļiem.

Konkrētajā gadījumā no lietas apstākļiem secināms, ka LTV nenoskaidroja sižetā minētā ārsta viedokli jautājumā par situāciju patvēruma meklētāju centrā, kā arī saistībā ar iespējamu nolaidību. Tāpat netika noskaidrots arī atbildīgo institūciju viedoklis saistībā ar ārsta iespējamo nolaidību. Tādējādi žurnālistam nevarēja būt pilnīga pārliecība par informācijas patiesumu. Savukārt jau pēc sižeta izplatīšanas Veselības ministrija ir sniegusi atzinumu, kurā norādīts, ka ārsta profesionālajā darbībā nav saskatāmi pārkāpumi, viņš ir darbojies secīgi un ievērojot Latvijas ģimenes ārstu asociācijas izstrādātās rekomendācijas. Tādējādi ģimenes ārsta rīcībā nav saskatāma nolaidība. Ievērojot minēto, secināms, ka ziņu sižetā izplatītā informācija nav tikusi sniegta ar pienācīgu precizitāti.

[12.4] LTV norāda, ka likuma “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem” 21. panta piektā daļa paredz iespēju atsaukt tikai ziņas, kuras ir nepatiesas. LTV apzinās, ka it īpaši ziņu raidījuma ietvaros jāievēro pienācīgas precizitātes, neitralitātes un objektivitātes principi.²⁰ Tieši tādēļ konkrētā Sižeta kontekstā un, ievērojot, ka Iesniedzējs konkrētus Sižetā paustus izteikumus uzskata par godu un cieņu aizskarošiem, ir būtiski nošķirt ziņas no viedokļa.²¹ Atbilstoši Augstākās tiesas judikatūrai²² ziņas un viedokļa nošķiršanā noteicošie kritēriji ir: 1) izteikumu kopējais konteksts; 2) nozīme, ko šādam izteikumam varētu piešķirt neitrāla persona; 3) izteikuma autora skaidrojumi. Nevar vērtēt tikai konkrētās frāzes – Sižets ir jāvērtē tā kopumā, ievērojot arī situāciju, kādā tas tapa.²³

Padome norāda, ka konkrētajā gadījumā ir ticis vērtēts sižets kopumā un, vērtējot to no sabiedrības skatu punkta, kā arī ņemot vērā to, ka auditorijai nav specifisku zināšanu par to, kādi nosacījumi ģimenes ārstiem ir jāievēro, ārstējot Covid-19 pacientus, ziņām par ārsta rīcību

¹⁹ Senāta 2005. gada 26. janvāra spriedums lietā Nr. SKC 41/2005 (C2839702); 2011. gada 9. februāra spriedums lietā Nr. SKC 60/2011 (C28081907), 8. punkts.

²⁰ Sk. arī Lēmuma 6. punktu.

²¹ Senāta 2017. gada 21. februāra spriedums lietā Nr. SKC 26/2017 (C30706512), 7. punkts.

²² Senāta 2015. gada 24. septembra spriedums lietā Nr. SKC 204/2015 (C31370910), 7.3. punkts.

²³ Senāta 2009. gada 25. novembra spriedums lietā Nr. SKC 276/2009 (C27054205).

konkrētajā gadījumā būtu jābūt precīzām, tādējādi nemaldinot sabiedrību par ārsta profesionalitāti.

LTV norāda, ka neitrāla persona konkrētajā gadījumā Sižetu kopumā un arī tajā paustos izteikumus visdrīzāk uztvertu kā asu kritiku, nevis kā konkrētu faktu. Padome nepiekrīt LTV paustajam, jo auditorija, kas nepārlicinās par dažādu faktu atbilstību patiesībai, ziņu raidījumā izskanējušo informāciju var uztvert kā patiesībai atbilstošu – ārsta profesionālajā darbībā konstatēta nolaidība. Padomes ieskatā sabiedriskajam elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim bija pienākums pārlicināties par paustās informācijas precizitāti, kā arī izvērtēt, vai informācija, kuras precizitāte nav pārbaudīta, varētu negatīvi ietekmēt ģimenes ārsta turpmāko profesionālo darbību, gadījumā, ja informācija izrādītos nepatiesa. Taču šāds izvērtējums konkrētajā gadījumā netika veikts.

Padomes ieskatā, ir svarīgi uzsvērt, ka elektronisko plašsaziņas līdzekļu kā mediju brīvība ir aizsargājama vērtība un tiem ir jābūt tiesībām atspoguļot jebkuru tēmu, tajā skaitā izteikt kritiku. Vienlaikus, veidojot raidījumus, elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir jāizmanto ne tikai tiem piešķirtās tiesības, bet jāizturas atbildīgi un jāievēro normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, tādējādi ne tikai nodrošinot auditorijai precīzu notikumu atspoguļojumu un iesaistīto personu tiesību aizsardzību, bet arī veicinot sabiedrības uzticību mediju videi kopumā. Padomes ieskatā ziņu raidījumu ietvaros, informējot sabiedrību par aktualitātēm, elektroniskajam plašsaziņas līdzeklim ir pienākums paust pārbaudītu, patiesu un precīzu informāciju, savukārt gadījumos, kad nav iespējams pārlicināties par ziņas patiesumu, jāizvērtē nepieciešamība to publiskot nekavējoties vai iespēja publiskot to pēc tās pārbaudes.

[13] Ievērojot visu minēto, secināms, ka VSIA “Latvijas Televīzija”, izplatot lēmuma 3. punktā norādīto informāciju, īpaši ņemot vērā, ka minētā informācija izplatīta ziņu raidījumā, nav veidojusi Raidījumu atbilstoši EPLL 24.panta ceturtajā daļā nostiprinātajam pienācīgas precizitātes principam. Tādējādi AML ir pārkāpusi EPLL 24. panta ceturto daļu.

[14] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk arī – AAL) 132.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai to izdarījusi pie atbildības saucamā persona, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinājoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Pamatojoties uz AAL 11.panta pirmajā daļā noteikto, ja personas izdarītais administratīvais pārkāpums konkrētajos apstākļos nav radījis tādu apdraudējumu tiesiski

aizsargātajām interesēm, lai par to piemērotu sodu (maznozīmīgs pārkāpums), amatpersona var neuzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, bet, ja tas ir uzsākts, amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa jebkurā stadijā var to izbeigt, nepiemērojot sodu. Šajā gadījumā amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa, ja to atzīst par lietderīgu, izsaka personai aizrādījumu. Aizrādījums nerada tiesiskas sekas.

[15] Juridiskās personas vaina nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus: pirmkārt, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt noteikumu ievērošanu, par kuru pārkāpšanu ir paredzēta atbildība, otrkārt, vai juridiskā personā veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu (*Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 5.marta spriedums lietā Nr.SKA-19/2009*). Saskaņā ar Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 25.pantu "*elektroniskie plašsaziņas līdzekļi uzņemas redakcionālo atbildību. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālā atbildība šā panta izpratnē ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan attiecībā uz to organizāciju programmās un katalogos. Šie noteikumi neattiecas uz programmu retranslāciju.*" Tā kā VSIA "Latvijas Televīzija" pati veido savu programmu un attiecībā uz programmā iekļautajos raidījumos izplatīto informāciju un veiktajiem pētījumiem pieņem redakcionālus lēmumus, tajā skaitā par raidījumos izplatītās informācijas pienācīgu precizitāti un neitralitāti, tad VSIA "Latvijas Televīzija" bija iespēja nodrošināt programmas veidošanas nosacījumu ievērošanu atbilstoši Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā noteiktajam. No minētā secināms, ka VSIA "Latvijas Televīzija" bija iespēja izvērtēt Raidījumā izplatītās informācijas precizitāti un izplatīšanas nepieciešamību.

Ievērojot visu minēto un vērtējot to, secināms, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas varētu būt par pamatu lietvedības izbeigšanai (AAL 119.pants), lietā nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, kā arī konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu, un tādēļ VSIA "Latvijas Televīzija" konkrētajā gadījumā nav atbrīvojama no administratīvās atbildības (AAL 11.panta pirmā daļa), un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus elektroniskos plašsaziņas līdzekļus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, Padome uzskata, ka nepieciešams VSIA "Latvijas Televīzija" piemērot administratīvo sodu. Padomes ieskatā ar administratīvā soda palīdzību VSIA "Latvijas Televīzija" tiks motivēts savā turpmākajā darbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu.

[16] Ievērojot iepriekš minēto un izvērtējot lietā esošās ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, Padome secina, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis VSIA "Latvijas

Televīzija” programmā “LTV7” 2021.gada 3.maija raidījumā “Šovakar”, izplatot informāciju, neievērojot pienācīgas precizitātes principu, ir pārkāpis Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24.panta ceturto daļu, tādējādi izdarot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu – *“Par šajā likumā noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpšanu vai pienākumu neievērošanu attiecībā uz elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanu vai pakalpojumu sniegšanu pēc pieprasījuma piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt līdz divtūkstoš naudas soda vienībām.”* AAL 16.panta otrā daļa nosaka, ka *“viena naudas soda vienība ir pieci euro.”* No minētā izriet, ka par EPLL 80.panta pirmās daļas pārkāpumu juridiskām personām var piemērot naudas sodu no 500 euro līdz 10 000 euro.

[17] AAL 19.panta pirmā daļa nosaka, ka *“sodu par administratīvo pārkāpumu piemēro ietvaros, ko nosaka likums vai pašvaldību saistošie noteikumi, kuros paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu.”*

[18] AAL 19.panta otrajā daļā noteikts, ka *“nosakot administratīvā soda veidu un mēru, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pie atbildības saucamās personas personību (juridiskajai personai — reputāciju), mantisko stāvokli, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.”* Nosakot soda apmēru, Padome ņem vērā turpmāk norādītos apsvērumus:

[18.1] Izdarītā pārkāpuma raksturs:

1) Pārkāpums radies, jo VSIA “Latvijas Televīzija” neveica visus iespējamus pasākumus Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24.panta ceturtais daļas noteikumu ievērošanai, tajā skaitā neizvērtēja Raidījumā izplatītās informācijas precizitāti, lai izslēgtu pārkāpuma seku iestāšanās iespēju. VSIA “Latvijas Televīzija” nav apzinājusies savu darbību prettiesisko raksturu un nav paredzējusi pārkāpuma seku iestāšanās iespēju, kaut gan tās varēja un vajadzēja paredzēt;

2) Izdarītais pārkāpums nav uzskatāms par tādu, kas radies tehnisku iemeslu dēļ.

[18.2] Pārkāpuma izdarīšanas apstākļi:

1) nav konstatējams, ka pārkāpums būtu radies tehniskas kļūdas dēļ.

[18.3] Pie atbildības saucamās personas personība (reputācija):

1) pie atbildības saucamās personas attieksme pret izdarīto pārkāpumu – pārkāpumu neatzīst;

2) Pie atbildības saucamā persona ir izplatījusi informāciju par Veselības ministrijas atzinumā norādīto, ka ģimenes ārsta rīcībā nav saskatāmi pārkāpumi.

3) VSIA "Latvijas Televīzija" ir sniegusi paskaidrojumus administratīvā pārkāpuma lietā Padomes noteiktajā termiņā.

[18.4] Pie atbildības saucamās personas mantiskais stāvoklis:

Saskaņā ar publiski pieejamo VSIA "Latvijas Televīzija" gada pārskatu 2020.gadā apgrozījums ir bijis EUR 19 092 987, bet 2020.gadu VSIA "Latvijas Televīzija" ir noslēgusi ar EUR 7122 zaudējumiem.

[18.5] Administratīvo atbildību pastiprinoši vai mīkstinājoši apstākļi: nav konstatējami.

[18.6] Juridiskas personas vaina nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus: pirmkārt, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt noteikumu ievērošanu, par kuru pārkāpšanu ir paredzēta administratīvā atbildība, otrkārt, vai juridiskā persona veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 5.marta spriedums lietā Nr.SKA-19/2009*).

[18.7] Saskaņā ar AAL 13.pantu "*Administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas tiek piemērots administratīvo pārkāpumu izdarījušajai personai, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu par izdarīto pārkāpumu, kā arī atturētu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un citas personas no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.*"

[18.8] Pieņemot lēmumu par soda mēra apjomu, Padome ņem vērā Padomes Vadlīnijas sankciju piemērošanā par administratīvajiem un reklāmas pārkāpumiem. Par nebūtiskiem pārkāpumiem saskaņā ar Padomes vadlīnijās noteikto juridiskām personām piemērojams brīdinājums vai naudas sods no 100 līdz 700 naudas soda vienībām jeb no 500 līdz 3500 EUR, savukārt par būtiskiem pārkāpumiem – no 3505 līdz 10000 eiro. ņemot vērā iepriekš minēto, Padome uzskata par nepieciešamu piemērot administratīvo sodu 350 (trīs simti piecdesmit) naudas soda vienības jeb EUR 1750 (viens tūkstotis septiņi simti piecdesmit *euro*) apmērā, kas uzskatāms par soda apmēru, kas nenodara VSIA "Latvijas Televīzija" ar pārkāpumu nesamērojamus materiālus zaudējumus, vienlaikus stimulējot VSIA "Latvijas Televīzija" un citus elektroniskos plašsaziņas līdzekļus turpmāk ievērot EPLL prasības attiecībā programmu veidošanas nosacījumu un ierobežojumu ievērošanu.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24.panta ceturto daļu, 80.panta pirmo daļu un Administratīvās atbildības likuma 151.panta 1.punktu, kā arī 153.panta pirmo daļu, Padome

nolemj:

1. Sodīt elektronisko plašsaziņas līdzekli VSIA “Latvijas Televīzija”, reģistrācijas numurs 40003080597, par Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 350 (trīs simti piecdesmit) naudas soda vienības jeb EUR 1750 (viens tūkstotis septiņi simti piecdesmit *euro*) apmērā.
2. Pieņemto lēmumu paziņot VSIA “Latvijas Televīzija”.

Administratīvais sods jāsamaksā 1 (viena) mēneša laikā zemāk norādītajā bankas kontā:

Saņēmējs: Valsts kase

Reģistrācijas Nr.90000050138

Konta Nr. LV78TREL1060001019900

Saņēmēja banka: Latvijas Banka

Bankas BIC: TRELLV22

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 166.panta pirmo un otro daļu, kā arī 168.panta pirmo daļu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, šo lēmumu desmit darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc tās juridiskās adreses, iesniedzot sūdzību Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 262.pantu termiņš lēmumā noteiktā naudas soda labprātīgai izpildei pilnā apmērā tiek noteikts 1 (viens) mēnesis no dienas, kad lēmums ir stājies likumīgā spēkā. Naudas soda brīvprātīgas izpildes kārtība ir noteikta Administratīvās atbildības likuma 263.pantā.

Gadījumā, ja naudas sods labprātīgi netiek samaksāts šajā lēmumā noteiktajā termiņā, tad saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 269.panta pirmo daļu iestāde pēc naudas soda brīvprātīgas izpildes termiņa beigām nekavējoties nodod lēmumu par sodu piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Padomes priekšsēdētājs

Ivars Āboliņš

*DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA
ZĪMOGU*